

Arrest

nr. 228 253 van 30 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KIWAKANA
Tervurenlaan 116/6
1150 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 21 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. KIWAKANA en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de X nationaliteit te bezitten en op X geboren te zijn te X, Ghana. U liep school te X in de school ‘X school’ van 2009 tot 2015. In het jaar 2012 stierf uw vader. Uw moeder hertrouwde nadien, in het jaar 2015, met uw stiefvader K..

Deze was een wrede man die zich tegen u keerde. U vermoedt dat hij u wilt doden daar u dan niet langer aanspraak kunt maken op de erfenis van uw vader. Na het huwelijk met uw moeder, stuurde hij u onder dwang naar een Koran-kostschool. Hij huwelijkt u tweelingzussen uit onder dwang, aan iemand te Burkina Faso. Hoewel u niet naar de Koranschool wou gaan, werd u daartoe verplicht. De vrouw die 's nachts de leerlingen in de Koranschool bewaakt, misbruikte u – alsook andere leerlingen – seksueel. Dit gebeurde meermaals, en u kreeg hierdoor een geslachtsziekte. Wanneer u een eerste keer weg liep van de Koranschool, ging u aangifte doen bij de politie te Paga van wat er allemaal gebeurde, alsook zei u er wat uw stiefvader allemaal deed. U werd daarop 4 dagen opgesloten in het politiekantoor en nadien teruggestuurd naar de Koranschool. In de loop van mei 2016 liep u opnieuw weg uit de Koranschool en ging u na enig rondgezwerv, naar Accra. U ging er naar uw tante – A., de zus van uw moeder – aan wie u uw relaas vertelde. Deze belde daarop naar uw stiefvader K. om te vragen of het waar was wat u haar zei. Daarop kwam uw stiefvader naar Accra, en liet u er arresteren door de politie. Nadat u 24 uren werd opgesloten, werd u naar uw tante teruggebracht. Gezien u toen leed aan de ziekte waterpokken, duurde het even vooraleer u gedwongen werd naar de Koranschool te Paga terug te keren. U ging nadien, onder dwang, opnieuw naar de Koranschool tot november 2016, wanneer u opnieuw vluchtte. U zwierf een jaar lang rond tussen de steden Paga, Accra en Ouagadougou, en verbleef de hele tijd op straat. In de loop van november-december 2017 contacteerde u uw jeugdvriend J., met de vraag om hulp. J. bracht u in contact met een priester, die bereid was u te helpen en u in contact bracht met een smokkelaar te Accra. Deze regelde een paspoort voor u, alsook een visum om samen met een team van bokkers naar Hongarije te reizen. U verliet Ghana per vliegtuig begin februari 2018, en reisde naar Budapest, Hongarije. Na een tweetal weken te Hongarije, reisde u per bus verder naar België. U kwam te België aan in februari 2018 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 28/02/2018. Op 14/11/2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep, en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigde de beslissing van het CGVS op 02/04/2019, daar het CGVS u pas na verloop van de beroepstermijn een kopie van het administratief bezorgde, hetgeen de rechten van verdediging schond.

B. Motivering

U verklaarde op 26/02/2018 geboren te zijn op 17/11/2000 te Paga, Ghana. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 26/02/2018 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd en maakte op 28/02/2018 informatie over aan de Dienst Voogdij waaruit blijkt dat u in Frankrijk gekend zou zijn onder de identiteit A. M. geboren op 17/11/1994, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 06/03/2018, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 12/03/2018 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 06/03/2018 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, en u op die datum derhalve ouder was dan 18 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas, onderling tegenstrijdig bevonden werden en incoherent.

Zo verklaarde u aanvankelijk, tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], **tweemaal gearresteerd te zijn in Ghana, dit twee keren in de loop van het jaar 2015** ('Vragenlijst CGVS', p. 2, punt 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan weer een eerste keer gearresteerd te zijn in december 2015, wanneer u uw stiefvader ging aangeven bij de politie te Paga, en er ook melding maakte van wat gebeurde op de Koranschool (notities CGVS, p. 26 en 27). U werd een tweede keer gearresteerd, zo verklaarde u eveneens, in juni of juli 2016, wanneer uw stiefvader u samen met politieagenten kwam zoeken te Accra, waarbij u gedurende 24 uren werd opgesloten (notities CGVS, p. 7). **Afgezien van de opvallende tegenstrijdigheid met uw verklaringen afgelegd voor de DVZ, vermeldt u de beweerde arrestatie te Accra, waar u uw tante Aisha opzoekt, niet wanneer uw asielrelaas later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw, en chronologisch wordt bevraagd.** Immers, u verklaarde aanvankelijk dat u, na een 2-tal weken te Accra te zijn verbleven in januari 2016 (notities CGVS, p. 5), u terugkeerde naar Paga en naar de Koranschool ging gedurende 3 à 4 maanden [tot april/mei 2016] (notities CGVS, p.6), u nadien wegliep en de straat opging gedurende een tweetal maanden, u **dan naar Accra ging bij uw tante A., waar u in juni of juli 2016 gearresteerd werd** (notities CGVS, p. 7), u nadien opnieuw naar de Koranschool te Paga ging tot november 2016 (notities CGVS, p. 8), u nadien wegliep en op straat leefde gedurende ongeveer een jaar [tot ongeveer november 2017] (notities CGVS, p. 9), en uw vriend J. u nadien in contact bracht met een priester die u kon helpen (notities CGVS, p. 10), waarna u in de loop van december 2017 – januari 2018 opnieuw naar Accra ging waarna u het land verliet (notities CGVS, p. 11). Wanneer deze feiten later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werden bevraagd, verklaarde u echter dat u een eerste keer gearresteerd werd te Paga in december 2015 en gedurende 4 dagen vastgehouden werd bij de politie, u nadien opnieuw naar de Koranschool ging, gedurende 5 maanden [tot april/ mei 2016] (notities CGVS, p. 26-27), u daarna weer wegliep maar na 3 dagen opnieuw opgepakt werd te Paga, u teruggebracht werd naar de Koranschool en er verder schoolliep tot november 2016, waarna u wederom wegliep en gedurende een jaar op straat leefde (notities CGVS, p. 28). **Gevraagd wanneer uw stiefvader u dan te Accra liet arresteren** – gezien u deze arrestatie geheel onvermeld liet - verklaarde u dat dat gebeurde wanneer u er naar uw tante A. ging. Gevraagd naar het jaartal, verklaarde u het plots niet meer te weten (notities CGVS, p. 29). **Het dient vastgesteld dat uw verklaringen niet overtuigen. Immers, dat u plots oppert niet meer te weten wanneer u te Accra, waar u uw tante Aisha opzoekt, gearresteerd werd – hoewel u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog aangaf dat dit in de loop van juni/juli 2016 was – overtuigt in het geheel niet, en wijst er enkel op dat u de beweerde arrestatie te Accra, simpelweg vergat te vermelden wanneer uw asielrelaas opnieuw chronologisch bevraagd werd.**

Voorts dient tevens opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw beweerde bezoek bij uw tante Aisha te Accra, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten waarvan u gewag maakt.

Gevraagd waarom u naar uw tante A. ging, verklaarde u dat zij de enige familie is die u kent, en ze de zus van uw moeder is (notities CGVS, p. 30). Gevraagd of u haar uw verhaal vertelde, antwoordde u bevestigend, en voegde u er aan toe dat K. (uw stiefvader) mensen beïnvloedt middels het geven van cadeaus, en uw tante van niets wist daar ze in Accra woont. Gevraagd wat er dan gebeurde, nadat u alles aan uw tante A. vertelde, verklaarde u dat ze u dan zei dat ze uw stiefvader K. zou opbellen, en voegde u eraan toe dat hij tegen haar zei dat u loog (notities CGVS, p. 31). Gevraagd wat u zei wanneer uw tante u zei dat ze naar uw stiefvader zou bellen, antwoordde u enkel dat u in de badkamer was wanneer ze belde, en u hen hoorde praten. Gevraagd wat de reactie was van uw tante Aisha, wanneer u haar gezegd had wat uw stiefvader K. allemaal deed, en wat er in de Koranschool gebeurde, antwoordde u dat ze bevestiging wilde van K.. **Gevraagd hoe u dan reageerde wanneer uw tante zei dat ze dit alles aan uw stiefvader K. zou vragen, verklaarde u dat u dacht dat het niet erg zou zijn, en hij misschien wel de waarheid zou zeggen en bekennen.** Gevraagd waarom u dit dacht – gezien het relaas omtrent de persoon van uw stiefvader waarvan u gewag maakte – antwoordde u vaagweg dat u niet 'recht' dacht, en u **dacht dat het probleem opgelost zou zijn, als u het aan uw tante zou vertellen.** U erop gewezen dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u er alles aan deed om K. te ontvluchten, maar u dan de eerste de beste bij wie u om hulp vraagt, K. laat opbellen, verklaarde u dat u niet dacht dat hij u zou komen halen, u geen andere plek had om heen te gaan, en **u dacht dat het niet erg zou zijn wanneer ze uw stiefvader contacteerde.** U opnieuw gevraagd waarom u zoiets zou denken – gezien u verklaarde dat uw stiefvader u sloeg, met de dood bedreigde, liet opsporen en arresteren - antwoordde u dat u dacht dat uw tante u zou verdedigen. **Bovenstaande verklaringen doen verder fundamenteel afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen. Immers, dat u er klaarblijkelijk van uitging dat het niet erg zou zijn wanneer uw tante A. uw stiefvader opbelde, en u dacht dat hij misschien de waarheid zou vertellen en zou**

bekennen, is allesbehalve aannemelijk, noch coherent met het beeld dat u schetst van uw stiefvader – waarbij deze u slaat, laat opsporen en arresteren, en met de dood bedreigt. Dat u, nadat u aan dit alles wist te ontsnappen en naar Accra vluchtte, dacht dat uw stiefvader plots de waarheid zou vertellen, en het niet erg zou zijn wanneer uw tante hem inlichtte over uw aanwezigheid aldaar, is geheel ongeloofwaardig en onaannemelijk, en is volledig incoherent met het beeld dat u van uw stiefvader ophing, en de vervolging die u door hem zou hebben moeten ondergaan.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dan wel dat u meermaals zou weggelopen zijn en op straat geleefd hebben, maar ook dat u meermaals zelf naar Paga terugkeerde – alwaar uw stiefvader woonde, die u beweerdelijk vervolgde. U verklaarde dat u de straat opging in november 2016, en gedurende een jaar heen en weer ging tussen Paga, Accra en Burkina Faso (notities CGVS, p. 9 en 28). Gevraagd waarom u opnieuw naar Paga terugkeerde – gezien u er net weggelopen was uit vrees voor uw stiefvader – antwoordde u dat u geen andere plekken kent, u wel eens poogde naar Kumasi te gaan, maar ze daar een taal spreken die u niet begrijpt (notities CGVS, p. 28). Opnieuw gevraagd waarom u dan opnieuw naar Paga terugkeerde, verklaarde u dat het uw bedoeling was naar Paga terug te keren, maar niet naar uw ouderlijk huis. U gewezen op uw verklaring dat uw stiefvader een foto van u gaf aan mensen, die hij betaalde om u te zoeken (notities CGVS, p. 27), en opnieuw gevraagd waarom u, dit gegeven zijnde, terugkeerde naar Paga, antwoordde u, vaagweg, bevestigend en verklaarde u **dat u het idee niet had dat hij u zou zoeken**. Gevraagd waarom niet – gezien deze verklaring in schril contrast stond met al uw vorige verklaringen waaruit bleek dat uw stiefvader u zocht – verklaarde u, volkomen ongeloofwaardig en volstrekt incoherent met uw beweerde vrees voor uw stiefvader, waarvan u gewag maakte – **dat u dacht dat hij [uw stiefvader] het vergeten zou zijn terwijl u weg was, en u dacht dat hij u niet meer zou zoeken**.

Dat u dacht dat uw stiefvader u vergeten zou zijn en u niet langer zou zoeken, is geheel ongeloofwaardig en onaannemelijk, en is volledig incoherent met het beeld dat u van uw stiefvader ophing, en de vervolging die u door hem zou hebben moeten ondergaan. Bovenstaande verklaringen doen dan ook verder fundamenteel afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde dat u, na een jaar lang rondgezworven te hebben tussen Paga, Accra en Ouagadougou, uw vriend J. contacteerde die te Paga woont (notities CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u hem contacteerde, legde u uit dat u het moeilijk had, J. u vroeger (voor u wegliep) al eens eten en een slaapplek had gegeven, en u J. vertelde dat u op straat leefde en hulp nodig had (notities CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat J. bereid was u te helpen, maar u niet naar zijn huis kon gaan daar de vader van J. onder druk werd gezet door uw stiefvader, die hem gezegd had u te pakken indien hij u zou zien. Daar J. niet wou dat u naar zijn huis kwam, sprak u met hem af, gaf hij u wat geld en bracht hij u in contact met een priester die u kon helpen. **Gevraagd of u dan ook naar het huis van J. ging, antwoordde u ontkennend**. U gewezen op de door u afgelegde verklaring voor de DVZ, namelijk dat u wel degelijk naar uw vriend J. te Paga ging, u daar ongeveer een week bij hem verbleef en u dan pas de priester ontmoette die u hielp met uw reis (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3, punt 5), antwoordde u ontkennend dat u niet bij hem verbleef, herhaalde u dat uw stiefvader in contact stond met de vader van J., en u in de grensstad bleef (notities CGVS, p. 33). **U voegde er nadien simpelweg, en manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring dat u niet naar het huis van J. ging, aan toe dat u 'in het geniep' wel naar het huis van J. ging toen**. Ter bevestiging gevraagd of u er dan tóch ging, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u dat in het geniep deed. U gewezen op de vaststelling dat u op een ander moment tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde toen gedurende twee weken bij J. te zijn verbleven (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10), antwoordde u dat dat niet kan. **Het dient evenwel vastgesteld dat dit wel degelijk zo te lezen valt in het verslag van uw interview aldaar, dat u handtekende nadat het u werd voorgelezen, alsook dat u eerder nog stelde dat dit interview goed verlopen was** (notities CGVS, p. 2). **Dat u, dit gegeven zijnde, de aldaar door u afgelegde verklaringen simpelweg en zonder meer ontkent, weet dan ook niet te overtuigen.**

Er vallen voorts nog andere manifeste tegenstrijdigheden op te merken tussen enerzijds de verklaringen die u aflegde voor de DVZ en anderzijds deze afgelegd voor het CGVS. U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het interview voor de DVZ verklaarde dat de Koranschool waar u ging, in Accra gelegen was, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u er zei dat uw stiefvader u naar een Koranschool in Accra stuurde, en u daar twee jaren bleef, antwoordde u dat dat niet klopt (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10).

U aan het einde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS nogmaals gewezen op de inconsistentie tussen uw verklaringen afgelegd voor de DVZ en deze afgelegd voor het CGVS, en u er nogmaals op gewezen dat u voor de DVZ verklaarde dat u in het jaar 2015 naar een Koranschool te Accra werd gestuurd, waar u gedurende twee jaren verbleef (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 10), verklaarde u opnieuw – uw verklaring voor de DVZ simpelweg ontkennend – dat de Koranschool niet te Accra was, en voegde u er verder aan toe dat u gedurende een eerste periode 8 maanden à 1 jaar naar de Koranschool ging, en dan nog eens een korte periode. **Deze verklaringen bieden evenwel geen enkele opheldering betreffende de vraag waarom uw verklaringen voor het CGVS danig afwijken van deze afgelegd voor de DVZ. Het loutere ontkennen, zonder meer, van uw verklaringen voor de DVZ, wanneer u erop gewezen wordt dat deze verschillen met de door u voor het CGVS afgelegde verklaringen, overtuigt niet. Deze vaststellingen doen dan ook enkel verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag te België. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde sprake zou zijn van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen, eerder integendeel. Wat betreft de door u neergelegde getuigebrief van uw vriend J. dient vastgesteld dat dit schrijven een duidelijk gesolliciteerd karakter bezit, en die verder geen enkel objectief element bevat waaruit de waarachtigheid van de erin vervatte verklaringen zou moeten blijken. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen enkele bewijswaarde toegekend worden aan dit schrijven. Voorts valt in dit schrijven te lezen dat uw moeder hertrouwd zou zijn met uw stiefvader K. in het jaar 2013, hoewel u zelf tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw moeder pas in het jaar 2015 met K. huwde en u K. pas een eerste keer ontmoette in het jaar 2014 (notities CGVS, p. 16). Wat betreft de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat u na aankomst in België, uw vriend J. contacteerde met de vraag uw geboorteakte te halen (notities CGVS, p. 13-14). Gevraagd waar hij dat ging halen, antwoordde u in het gemeentehuis (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of hij dat zomaar kon halen, legde u vaagweg uit dat hij naar uw school ging, daar aan een leraar naar uw schoolrapport vroeg, en er bij uw geboorte in het ziekenhuis een papier gegeven werd, en J. met dat oud papier naar het gemeentehuis ging. Gevraagd hoe J. daar aan kwam [aan dat oud papier dat afgeleverd werd bij uw geboorte], verklaarde u dat u vroeger soms bij J. bleef slapen, en sommige van uw spullen daar lagen. Gevraagd of uw originele geboorteakte dan bij J. thuis lag, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom J. dan niet eenvoudigweg die oude originele akte opstuurde, verklaarde u weinig verhelderend dat ze de oude akte gewoon bevestigden. Gevraagd waarom de naam van J. nergens vermeld staat op de akte die u voorlegt, antwoordde u vaagweg dat 'ze' het zo doen in Ghana. Gevraagd of u nog enig contact heeft gehad met uw moeder sinds uw vertrek uit Ghana, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u vreest dat ze zou zeggen aan uw stiefvader waar u bent, en u haar dus niet wilt contacteren (notities CGVS, p. 15). U gewezen op de vaststelling dat op de geboorteakte die u op heden voorlegt, te lezen valt dat uw moeder de informante was, en zij derhalve op de akte aangeduid wordt als de persoon die in juni 2018 uw geboorte liet registreren bij de gemeente Paga, verklaarde u dat het door u neergelegd document van J. komt en uw moeders naam wel op het oude papier stond waarmee J. naar de gemeente ging. U gesteld dat, indien het J. was die uw geboorteakte liet aanmaken in de gemeente Paga, normaal gezien zijn naam toch opgegeven zou moeten staan als 'informant', antwoordde u het niet te weten. Deze verklaring is evenwel allesbehalve afdoende. Uit de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' valt immers ondubbelzinnig af te leiden dat het uw moeder was die als informant uw geboorte op 5/06/2018 liet registreren in het geboorteregister te Paga. Het kan geenszins ingezien worden waarom uw moeders naam als informante zou worden opgegeven indien het in werkelijkheid J. was die uw geboorte liet registreren. Uw verklaring dat uw moeders naam wel op de originele akte stond, waarmee J. naar de gemeente ging, biedt hiervoor geen enkele verklaring; immers: uw moeders naam, alsook uw vaders naam, staan wel degelijk opgegeven als namen van uw ouders op de akte die u voorlegt, maar hiernaast wordt tevens de naam opgegeven van de informant die de geboorte aangeeft en laat registreren. Indien het in werkelijkheid J. was die dit deed, kan niet worden ingezien waarom uw moeder als informante opgegeven staat. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan uw verklaring betreffende de wijze waarop u deze akte zou bekomen zijn.

Verder kan niet ingezien worden waarom u via J. deze akte liet opstellen op 05/06/2018, indien uw vriend J. reeds in het bezit zou zijn geweest van uw oude originele geboorteakte – die u merkwaardig genoeg niet neerlegt.

Bovenstaande verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de door u voorgehouden authenticiteit van deze akte, waarvan de informatie tevens strijdig is met de resultaten van de hierboven reeds genoemde leeftijdtest, alsook met de geboortedatum die opgegeven staat in uw paspoort (waarvan een kopie zich bevindt in het administratief dossier), namelijk 17/11/1994. Omtrent dit paspoort stelde u dat het wel degelijk op uw eigen naam stond, maar er een andere geboortedatum in opgegeven stond (notities CGVS, p. 20). Gevraagd hoe de smokkelaar dit paspoort bekwam, antwoordde u dat u het paspoort pas een eerste keer zag wanneer de smokkelaar met u naar de ambassade ging [voor een visumaanvraag]. Gevraagd of u weet hoe hij aan dat paspoort kwam, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u hem dan niet moest vergezellen bij de aanvraag voor dit paspoort, verklaarde u dan weer – uw eerdere verklaring niet te weten hoe de smokkelaar aan dit paspoort zou gekomen zijn, simpelweg bijstellend – dat u samen met hem naar het paspoortkantoor ging, er een foto van u werd genomen en u er een [vinger]afdruk moest geven. Gevraagd wanneer u daarheen ging, antwoordde u zich de datum niet te herinneren, maar te denken dat het in 2018 was (notities CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uit de kopie van uw paspoort, blijkt dat deze werd afgeleverd in augustus 2017 [meer bepaald 24/08/2017], verklaarde u enkel dat hij [de smokkelaar] alles deed. U gesteld dat dat wel zo kan zijn, maar gevraagd hoe het dan mogelijk is dat het paspoort waarmee u reisde, reeds in augustus 2017 afgeleverd werd, antwoordde u niet te weten hoe ze dat deden. Opnieuw gesteld dat dat dan wel zo kan zijn, maar dit geenszins verklaart waarom uw paspoort reeds in augustus 2017 werd afgeleverd, verklaarde u herhalend dat jullie naar het paspoortkantoor gingen, hij alles deed en u niets van data kent. U gewezen op de vaststelling dat de afgiftedatum van uw paspoort een datum betreft die valt lang voordat u beweerdelijk de smokkelaar een eerste keer ontmoette, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat u uw handtekening plaatste in het paspoort, antwoordde u bevestigend dat het wel degelijk uw handtekening betreft, en voegde u eraan toe dat er ook een foto werd genomen, u een vingerafdruk gaf, en handtekende. Uw verklaringen overtuigen niet. Uit uw paspoort blijkt eenduidig dat deze afgeleverd werd op datum van 24/08/2017, en uw foto en handtekening staan in dit paspoort. U weet dit gegeven op geen enkele redelijke wijze te verklaren. Dit, in samenhang met het geheel aan bovenstaande vaststellingen, waaruit bleek dat noch het door u geopperde asielrelaas geloofwaardig kan worden bevonden, noch de door u opgegeven leeftijd, kan enkel besloten worden dat uit uw paspoort blijkt dat u geboren bent op 17/11/1994, en er u een paspoort werd afgeleverd te Accra op 24/08/2017.

Wat betreft het door u neergelegd schoolrapport, dient vooreerst vastgesteld dat dit document geen officieel document betreft, en er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. Verder dient opgemerkt dat dit document dermate selectief en weinig ingevuld is – adressen zijn niet ingevuld (p. 2), de datum van overlijden van uw vader is niet ingevuld, noch wordt vermeld dat u ook zussen heeft (p. 3), uw naam is verkeerd gespeld bij de puntenlijst, er wordt geen enkele naam van een leerkracht vermeld op uw puntenlijst, heel veel pagina's zijn niet ingevuld (p. 9, 10, 11, 12) – en evenmin valt er enige handtekening of naam te bespeuren van de persoon die dit document zou hebben opgesteld. Dit door u neergelegd schoolrapport vermag de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet herstellen. Wat betreft de twee foto's [van uw vader en uw moeder die u neerlegde, kan enkel vastgesteld worden dat dit slechts foto's betreffen, van twee verschillende personen. Verder brengen deze niets bij. Wat betreft de DHL-enveloppe waarop deze documenten u werden toegezonden, kan enkel vastgesteld worden dat deze omslag aantoont dat hij vanuit Ghana afkomstig is. Verder brengt dit niets bij.

Wat betreft het door u neergelegd attest van psychologische opvolging, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat dit attest niet opgesteld werd door een gespecialiseerde arts-psychiater, maar wel door een psychotherapeute. Verder dient vastgesteld dat er te lezen valt dat u de nood manifesteerde om zich uit te drukken omtrent de gebeurtenissen in Ghana, en dat u slaapproblemen heeft, met slapeloosheid en nachtmerries. Het dient echter opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Zoals hoger aangehaald worden uw verklaringen niet geloofwaardig bevonden. Het niet is omdat het psychologisch verslag verwijst naar uw asielrelaas [namelijk dat u als slachtoffer van foltering of georganiseerde misdaad in uw land van herkomst gehoord werd omtrent uw belevenis in uw land van herkomst], dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van uw beweerde vervolging zou kunnen aantonen gezien een psychotherapeute

afgaat op de verklaringen, zoals u deze meedeelde. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een asielaanvraag. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Ook wat betreft het document 'journaal A. M.' – waarin verslag gedaan wordt van uw geestesgezondheid, en de gebeurtenissen, tijdens uw verblijf in het asielcentrum tussen 28/02/2018 en 27/03/2018, dient opnieuw opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen.

Wat betreft het door u neergelegd schrijven van dokter Fr. Piront-Servais, kan enkel vastgesteld worden dat deze 4 littekens – 1 op rechterwenkbrauw, 1 onder uw kin, 1 op uw linkervoorarm (die genaaid werd) en 1 op uw linkervoet – attesteert, alsook dat u littekens draagt van de ziekte waterpokken. Deze vaststellingen vermogen echter niet enig uitsluitend te bieden omtrent de oorzaak van deze littekens, het tijdstip, de plaats of de wijze waarop deze opgelopen zijn. Wat betreft het door u neergelegde 'Tracing Request' bij het Belgische rode kruis, waaruit moet blijken dat u op zoek bent naar uw zussen, kan enkel vastgesteld worden dat dit geen enkele bewijswaarde bezit voor de door u geopperde problemen in Ghana, het invullen van dit document niet bewijst dat de erin opgenomen verklaringen waarachtig zijn, en u dit document opmerkelijk genoeg niet handtekende.

Wat betreft het schrijven vanwege uw advocate Meester Kiwakana, dient vastgesteld dat hierin wordt betoogd dat u minderjarig bent en het een schending van art. 3 EVRM zou uitmaken indien u overgedragen zou worden aan Hongarije, in het kader van de Dublin-verordening. Gezien u niet overgedragen werd aan Hongarije, en uw verzoek om internationale bescherming in België behandeld wordt, bezit dit schrijven geen verdere relevantie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Een enig middel wordt geput uit de navolgende aangevoerde schendingen:

"- Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980 [verder: Vreemdelingenwet].

- Schending van artikel 57/6/1 Vreemdelingenwet

- Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

- Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift wat volgt:

"[...]

Dat verzoeker ten strengste betwist ooit in Frankrijk te zijn geweest en dus niet snapt waarom de tegenpartij dit aanhaalt in de bestreden beslissing.

Dat uit het administratief dossier ook niet blijkt dat verzoeker ooit een link met Frankrijk zou hebben gehad.

De verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de verklaringen volgens dewelke verzoeker op 17 november te Paga geboren is.

Dat verzoeker nochtans aan de hand van een geboorteakte en van schoolrapporten zijn werkelijke ouderdom heeft aangetoond.

Dat de raadsman van verzoeker op 12 juli 2018 een brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande onder andere de betwiste leeftijd. Dat het volgende werd meegedeeld: "[...]"

Dat de tegenpartij geen rekening heeft gehouden met deze stukken op basis van een foute redenering.

Dat de tegenpartij ervan uitgaat dat de geboorteakte niet als geldig kan worden beschouwd omdat de naam van J. er niet in vermeld staat als "informant".

Dat de moeder van verzoeker, met wie hij geen contacten meer heeft, als informante wordt vermeld.

Dat de tegenpartij blijkbaar geen kennis heeft van het systeem in Ghana.

Dat de Ghanese overheid oudere, met de hand geschreven geboorteakte door elektronische versies heeft vervangen;

Dat men om een nieuwe versie te bekomen de oude akte moet neerleggen en dat deze worden elektronisch worden geregistreerd.

Dat dit op 5/06/2018 is gebeurd aangaande de geboorteakte van verzoeker en dat, J. daarvoor heeft gezorgd, zoals verzoeker het tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf.

Dat J. dus de oude akte op de gemeente heeft moeten neerleggen evenals een aantal ander documenten die de identiteit en de werkelijke leeftijd van verzoeker staven.

Dat logischerwijze de nieuwe elektronische versie de meldingen van de oude versie hernemen en dat dus de moeder van verzoeker als informante word vermeld daar zij destijds de geboorte heeft aangegeven.

Dat de tegenpartij zich ook baseert op de geboortedatum die opgegeven werd in het paspoort dat verzoeker heeft gebruikt om naar Hongarije te reizen.(en waarvan zich een kopie bevindt in het administratief dossier dat niet werd meegedeeld aan de raadsman van verzoeker) om de leeftijd te bepalen.

Dat het nochtans duidelijk blijkt uit het dossier dat verzoeker met een vals paspoort naar Hongarije reisde.

Dat de smokkelaar - teneinde een visum voor verzoeker te bekomen - een foutieve geboortedatum heeft aangegeven, wat ook duidelijk werd uitgelegd aan de tegenpartij.

Dat het dus in casu klaarblijkelijk over een vals paspoort gaat waarvan de meldingen (noch de vermelde geboortedatum, noch datum van afgifte) niet als pertinent kunnen worden beschouwd in de analyse van het dossier.

Dat verzoeker ook nog originele schoolrapporten heeft neergelegd, dewelke aantonen dat het niveau waar hij zich in zijn studies bevindt, coherent is met zijn leeftijd.

Dat de samenloop van deze verschillende elementen een coherent beeld schets waaruit de werkelijke leeftijd van de verzoekende partij kan worden afgeleid.

Dat dus de Internationale Conventie voor de rechten van het kind in casu wel moet worden toegepast.

Dat de tegenpartij ook geen rekening heeft gehouden met het bijzonder kwetsbaar profiel van de verzoekende partij.

Dat dit nochtans werd aangetoond aan de hand van en attest van zijn psychotherapeut en van het "journaal A. M."

Dat dus de motivatie van de bestreden beslissing niet als pertinent kan worden beschouwd daar de tegenpartij gehandeld heeft zonder de werkelijke leeftijd en de psychologische toestans van verzoeker in acht te nemen.

Verwerende partij verwijt verzoeker ook een paar tegenstrijdigheden tussen de verklaringen op de DVZ en het CGVS.

Eerstens merkt verzoekende partij dat het gehoor op de DVZ erg chaotisch verliep.

Verzoekende partij kreeg niet de kans om alles uitgebreid te vertellen, zoals dat wel het geval was op het CGVS.

Zij meent dan ook dat vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS haar niet kunnen worden tegengeworpen.

Zij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS waar zij over voldoende tijd beschikte en bijgestaan werd door een raadsman.

Het gaat in casu inderdaad heel duidelijk over misverstanden en materiële fouten.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

[...]".

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker drie aanvullende stukken neer. Het betreffen kopieën van stukken die betrekking hebben op verzoekers identiteit en werden opgesteld in september 2019. Verzoeker toont de originelen van deze stukken eveneens ter zitting.

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet maar omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing de schending vormt van deze bepaling. Deze schending wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. Verzoeker voert aan dat hij nooit in Frankrijk is geweest en dat uit het administratief dossier ook niet blijkt dat verzoeker ooit een link met Frankrijk zou hebben gehad.

In het administratief dossier (zie stuk 21) bevindt zich een brief van de FOD Justitie van 12 maart 2018 aan verzoeker waaruit blijkt dat de DVZ aan de Dienst Voogdij informatie overmaakte die stelt dat verzoeker in Frankrijk zou zijn gekend. Behoudens deze vaststelling ontwaart de Raad in het dossier geen ander document dat verzoeker kan linken aan Frankrijk. Hoewel verweerder in het dossier op basis van deze brief wel degelijk een link kon vinden tussen verzoeker en Frankrijk, blijkt deze link voor het overige in het geheel niet dienstig voor de beoordeling van verzoekers verzoek tot internationale bescherming en wordt dit gegeven door de Raad verder niet in overweging genomen.

2.2.4. Verzoeker betwist de motivering inzake de documenten die volgens hem aantonen dat hij geboren is in 2000 en op het ogenblik van het indienen van het verzoek tot internationale bescherming minderjarig was. Verzoeker laat gelden dat het paspoort dat hij gebruikte om te reizen vervalst is en dat de documenten met betrekking tot zijn geboorte authentiek zijn.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet meer kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 21, brief van FOD Justitie van 12 maart 2018). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

De loutere bewering *“[d]at het nochtans duidelijk blijkt uit het dossier dat verzoeker met een vals paspoort naar Hongarije reisde. Dat de smokkelaar - teneinde een visum voor verzoeker te bekomen - een foutieve geboortedatum heeft aangegeven, [...]”* kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de motivering die omtrent het paspoort stelt:

“Omtrent dit paspoort stelde u dat het wel degelijk op uw eigen naam stond, maar er een andere geboortedatum in opgegeven stond (notities CGVS, p. 20). Gevraagd hoe de smokkelaar dit paspoort kwam, antwoordde u dat u het paspoort pas een eerste keer zag wanneer de smokkelaar met u naar de ambassade ging [voor een visumaanvraag]. Gevraagd of u weet hoe hij aan dat paspoort kwam, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u hem dan niet moest vergezellen bij de aanvraag voor dit paspoort, verklaarde u dan weer – uw eerdere verklaring niet te weten hoe de smokkelaar aan dit paspoort zou gekomen zijn, simpelweg bijstellend – dat u samen met hem naar het paspoortkantoor ging, er een foto van u werd genomen en u er een [vinger]afdruk moest geven. Gevraagd wanneer u daarheen ging, antwoordde u zich de datum niet te herinneren, maar te denken dat het in 2018 was (notities CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uit de kopie van uw paspoort, blijkt dat deze werd afgeleverd in augustus 2017 [meer bepaald 24/08/2017], verklaarde u enkel dat hij [de smokkelaar] alles deed. U gesteld dat dat wel zo kan zijn, maar gevraagd hoe het dan mogelijk is dat het paspoort waarmee u reisde, reeds in augustus 2017 afgeleverd werd, antwoordde u niet te weten hoe ze dat deden. Opnieuw gesteld dat dat dan wel zo kan zijn, maar dit geenszins verklaart waarom uw paspoort reeds in augustus 2017 werd afgeleverd, verklaarde u herhalend dat jullie naar het paspoortkantoor gingen, hij alles deed en u niets van data kent. U gewezen op de vaststelling dat de afgiftedatum van uw paspoort een datum betreft die valt lang voordat u beweerdelijk de smokkelaar een eerste keer ontmoette, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat u uw handtekening plaatste in het paspoort, antwoordde u bevestigend dat het wel degelijk uw handtekening betreft, en voegde u eraan toe dat er ook een foto werd genomen, u een vingerafdruk gaf, en handtekende. Uw verklaringen overtuigen niet. Uit uw paspoort blijkt eenduidig dat deze afgeleverd werd op datum van 24/08/2017, en uw foto en handtekening staan in dit paspoort. U weet dit gegeven op geen enkele redelijke wijze verklaren. Dit, in samenhang met het geheel aan bovenstaande vaststellingen, waaruit bleek dat noch het door u geopperde asielrelaas geloofwaardig kan worden bevonden, noch de door u opgegeven leeftijd, kan enkel besloten worden dat uit uw paspoort blijkt dat u geboren bent op 17/11/1994, en er u een paspoort werd afgeleverd te Accra op 24/08/2017.”

Verzoeker kan inderdaad niet nuttig aanvoeren dat het paspoort vals zou zijn waarop zijn foto en handtekening figureren. De handtekening op het paspoort vertoont daarenboven voldoende gelijkenissen met de handtekeningen die zich bevinden op andere documenten in het administratief dossier om aan te nemen dat het wel degelijk verzoekers authentiek paspoort betreft. In acht genomen dat de loutere bewering dat het een vals paspoort zou zijn niet afdoende is om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties van verzoekers verklaringen te weerleggen, is verzoekers bewering niet aannemelijk dat het een vals paspoort betreft.

Verzoeker verwijst naar de vervanging van de handgeschreven geboorteaktes in Ghana door elektronische versies teneinde de authenticiteit van de documenten inzake zijn geboortedatum aan te tonen.

Te dezen dient echter nogmaals te worden herhaald dat het niet aan de Raad toekomt om in het kader van zijn bevoegdheid de leeftijd van verzoeker te bepalen en dat verzoeker geen gebruik heeft gemaakt van de procedures die voorhanden zijn teneinde de beslissing van de Dienst Voogdij aan te vechten.

Verzoeker voegt informatie bij het verzoekschrift aangaande geboortecertificaten in Ghana maar laat na op concrete wijze te duiden op welke wijze deze informatie concreet van toepassing is op verzoekers geboorteakte.

Behoudens de loutere bewering dat verzoekers vriend J. de oude akte moest neerleggen om deze te laten vervangen door een elektronische versie, voert verzoeker bijgevolg geen nuttig verweer ten aanzien van de beslissing waar deze motiveert als volgt inzake de bijgebrachte geboorteakte, de merkwaardige omstandigheden hoe J. aan documenten kwam en de naam van de informant op de geboorteakte:

"Wat betreft de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat u na aankomst in België, uw vriend J. contacteerde met de vraag uw geboorteakte te halen (notities CGVS, p 13-14). Gevraagd waar hij dat ging halen, antwoordde u in het gemeentehuis (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of hij dat zomaar kon halen, legde u vaagweg uit dat hij naar uw school ging, daar aan een leraar naar uw schoolrapport vroeg, en er bij uw geboorte in het ziekenhuis een papier gegeven werd, en J. met dat oud papier naar het gemeentehuis ging. Gevraagd hoe J. daar aan kwam [aan dat oud papier dat afgeleverd werd bij uw geboorte], verklaarde u dat u vroeger soms bij J. bleef slapen, en sommige van uw spullen daar lagen. Gevraagd of uw originele geboorteakte dan bij J. thuis lag, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waarom J. dan niet eenvoudigweg die oude originele akte opstuurde, verklaarde u weinig verhelderend dat ze de oude akte gewoon bevestigden. Gevraagd waarom de naam van J. nergens vermeld staat op de akte die u voorlegt, antwoordde u vaagweg dat 'ze' het zo doen in Ghana. Gevraagd of u nog enig contact heeft gehad met uw moeder sinds uw vertrek uit Ghana, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u vreest dat ze zou zeggen aan uw stiefvader waar u bent, en u haar dus niet wilt contacteren (notities CGVS, p. 15). U gewezen op de vaststelling dat op de geboorteakte die u op heden voorlegt, te lezen valt dat uw moeder de informante was, en zij derhalve op de akte aangeduid wordt als de persoon die in juni 2018 uw geboorte liet registreren bij de gemeente Paga, verklaarde u dat het door u neergelegd document van J. komt en uw moeders naam wel op het oude papier stond waarmee J. naar de gemeente ging. U gesteld dat, indien het J. was die uw geboorteakte liet aanmaken in de gemeente Paga, normaal gezien zijn naam toch opgegeven zou moeten staan als 'informant', antwoordde u het niet te weten. Deze verklaring is evenwel allesbehalve afdoende. Uit de door u neergelegde 'Certified Copy of Entry in Register of Births' valt immers ondubbelzinnig af te leiden dat het uw moeder was die als informant uw geboorte op 5/06/2018 liet registreren in het geboorteregister te Paga. Het kan geenszins ingezien worden waarom uw moeders naam als informante zou worden opgegeven indien het in werkelijkheid J. was die uw geboorte liet registreren. Uw verklaring dat uw moeders naam wel op de originele akte stond, waarmee J. naar de gemeente ging, biedt hiervoor geen enkele verklaring; immers: uw moeders naam, alsook uw vaders naam, staan wel degelijk opgegeven als namen van uw ouders op de akte die u voorlegt, maar hiernaast wordt tevens de naam opgegeven van de informant die de geboorte aangeeft en laat registreren. Indien het in werkelijkheid J. was die dit deed, kan niet worden ingezien waarom uw moeder als informante opgegeven staat. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan uw verklaring betreffende de wijze waarop u deze akte zou bekomen zijn. Verder kan niet ingezien worden waarom u via J. deze akte liet opstellen op 05/06/2018, indien uw vriend J. reeds in het bezit zou zijn geweest van uw oude originele geboorteakte – die u merkwaardig genoeg niet neerlegt."

De stukken die verzoeker ter zitting bijbrengt kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Het betreft vooreerst immers een akte uitgaande van J. waarin deze onder andere verzoekers nationaliteit en geboortedatum herbevestigt; de twee andere aktes bevestigen de authenticiteit van de handtekening van J.. De loutere herbevestiging door J. betreft aldus een eenzijdig gesolliciteerd schrijven dat de hogere vaststellingen inzake verzoekers identiteitsdocumenten niet kan weerleggen.

De loutere verwijzing naar het bijgebrachte schoolrapport is evenmin dienstig om de motivering te weerleggen die op pertinente en correcte wijze vaststelt:

"Wat betreft het door u neergelegd schoolrapport, dient vooreerst vastgesteld dat dit document geen officieel document betreft, en er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. Verder dient opgemerkt dat dit document dermate selectief en weinig ingevuld is – adressen zijn niet ingevuld (p. 2), de datum van overlijden van uw vader is niet ingevuld, noch wordt vermeld dat u ook zussen heeft (p. 3), uw naam is verkeerd gespeld bij de puntenlijst, er wordt geen enkele naam van een leerkracht vermeld op uw puntenlijst, heel veel pagina's zijn niet ingevuld (p. 9, 10, 11, 12) – en evenmin valt er enige handtekening of naam te bespeuren van de persoon die dit document zou hebben opgesteld. Dit door u neergelegd schoolrapport vermag de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet herstellen. Wat betreft de twee foto's [van uw vader en uw moeder die u neerlegde, kan enkel vastgesteld worden dat dit slechts foto's betreffen, van twee verschillende personen. Verder brengen deze niets bij. Wat betreft de DHL-enveloppe waarop deze documenten u werden toegezonden, kan enkel vastgesteld worden dat deze omslag aantoont dat hij vanuit Ghana afkomstig is. Verder brengt dit niets bij."

Verzoeker voert verder aan dat verweerder geen rekening hield met het kwetsbaar profiel van verzoeker en verwijst hiertoe naar het bijgebrachte psychologische attest en het 'journaal A. M.'. De loutere verwijzing naar deze documenten kan niet aangenomen worden als een nuttige weerlegging van de beslissing die hieromtrent terecht en correct motiveert als volgt:

"Wat betreft het door u neergelegd attest van psychologische opvolging, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld dat dit attest niet opgesteld werd door een gespecialiseerde arts-psychiater, maar wel door een psychotherapeute. Verder dient vastgesteld dat er te lezen valt dat u de nood manifesteerde om zich uit te drukken omtrent de gebeurtenissen in Ghana, en dat u slaapproblemen heeft, met slapeloosheid en nachtmerries. Het dient echter opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Zoals hoger aangehaald worden uw verklaringen niet geloofwaardig bevonden. Het niet is omdat het psychologisch verslag verwijst naar uw asielaanvraag [namelijk dat u als slachtoffer van foltering of georganiseerde misdaad in uw land van herkomst gehoord werd omtrent uw belevenis in uw land van herkomst], dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielaanvraag, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van uw beweerde vervolging zou kunnen aantonen gezien een psychotherapeute afgaat op de verklaringen, zoals u deze meedeelde. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een asielaanvraag. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Ook wat betreft het document 'journaal A. M.' – waarin verslag gedaan wordt van uw geestesgezondheid, en de gebeurtenissen, tijdens uw verblijf in het asielcentrum tussen 28/02/2018 en 27/03/2018, dient opnieuw opgemerkt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen."

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder afdoende rekening heeft gehouden met de door verzoeker bijgebrachte documenten inzake zijn geboortedatum en psychologische situatie.

2.2.5. Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd bij verweerder en dat de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen op de DVZ niet kunnen worden tegengeworpen omdat het gehoor op de DVZ chaotisch verliep.

Vooreerst blijkt te dezen dat verzoeker op het CGVS bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bevestigde dat het interview op de DVZ goed was verlopen (notities persoonlijk onderhoud van 18 september 2018, p. 2). Verder blijkt uit de lezing van de 'Vragenlijst' van het CGVS dat er zich geen moeilijkheden hebben voorgedaan; integendeel, verzoeker kreeg de kans om zijn relaas te brengen en hij deed dit op gedetailleerde wijze zoals geacteerd in de 'Vragenlijst'.

Verzoeker voert bijgevolg geen concrete betwisting ten aanzien van de vaststellingen in de bestreden motivering dat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn arrestaties; (ii) verzoekers bezoek aan zijn tante A. te Accra niet geloofwaardig is omdat hij er onterecht van uitging dat, wanneer zijn tante A. zijn stiefvader opbelde, zijn stiefvader misschien de waarheid zou vertellen, hoewel deze stiefvader verzoeker slaat, laat opsporen en arresteren, en met de dood bedreigt; (iii) het volstrekt onaannemelijk is dat verzoeker meermaals naar Paga terugkeerde gezien hij er uit weggelopen was uit vrees voor zijn stiefvader; (iv) verzoeker incoherente verklaringen aflegde over het verblijf bij zijn vriend J.; (v) verzoeker tijdens het interview voor de DVZ verklaarde dat de Koranschool waar hij ging in Accra gelegen was, hetgeen hij louter ontkende op het CGVS.

De vaststellingen die de motivering schragen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, door een loutere en niet concrete verwijzing naar *"misverstanden en materiële fouten"* niet nuttig weerlegd. Derhalve blijft de motivering inzake verzoekers ongeloofwaardig relaas onverminderd overeind.

2.2.6. Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS